

Medlem har opvartet det høje Ting med — hvis det havde hjulpet, vel at mærke.

Men jeg skal se bort fra, at disse Eksempler, som det ærede Medlem har valgt, er ganske misvisende, hviler paa et forkert Grundlag, og at derfor deres Resultat ikke har noget at sige; men der ligger jo alligevel en Tendens bagved alt det, der kom frem. Det ærede Medlems Mening var god nok; den blev blot udtrykt forkert, i nogle gale Tal, men det ærede Medlems Mening var jo i Virkeligheden at holde et Forsvar for Mangemillionærerne. Det var blot et daarligt Forsvar, men Villien var der. Det er Mangemillionærerne, der skal forsvares, naar der er Tale om Skatteydelse; det er Opgaven for Venstres Medlemmer i denne Sal først og fremmest at være Mangemillionærernes Forsvarere i Skattespørgsmaal; det ærede Medlem nævner ikke andre end disse Mangemillionærer i sine Eksempler, og det viser jo netop, hvem det er, der skal forsvares. Det er psykologisk betegnende, at man fra Venstres Side paa den Maade skyder Mangemillionærerne frem som det afgørende for hele Samfundets Økonomi, naar der er Tale om Skat; det er typisk for de nye Synspunkter, som synes at trænge sig mere og mere ind i Venstre, at det er de store Formuer, de store Pengeindtægter, man er skabt til at forsvare. Og dernæst lyser der igennem det ærede Medlems Tale — jeg skal ikke nærmere gennemgaa den — en Mistro, jeg kan næsten sige Fjendtlighed overfor Tjenestemændene. Det Eksempel, jeg nævnte med Hensyn til mig selv, viste det ganske tydeligt. Ordet Tjenestemand blev udtalt med en let Foragt af det ærede Medlem, og det ærede Medlem mente, det var ganske urimeligt, at vi havde gjort noget for at forbedre Tjenestemændenes Løn. De to Ting var ægte i det ærede Medlems Fremstilling, Forbitrelsen, næsten Hadet til Tjenestemændene og Ønsket om at være saa god en Forsvarer, som det ærede Medlem formaaede, for Mangemillionærerne, for at man ikke skulde beskattede dem for haardt. Det er den nye Type, der gror op indenfor Venstre; jeg tror, man skal vøgte sig for, at det bliver denne Venstretype, der kommer til at regere i Danmark; for det bliver ikke paa et demokratisk

Grundlag eller ud fra demokratiske Synspunkter.

Udenrigsministeren (Moltke): Jeg skal til at begynde med vende mig til det af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard rejste og af en Række andre ærede Medlemmer nærmere omtalte Spørgsmaal om den Silling, Regeringen indtager eller agter at indtage til den i Tyskland for nylyktraadte foreløbige Toldtarif — jeg siger foreløbige, fordi Loven kun gælder til den 31. Juli 1927, til hvilket Tidspunkt det er Hensigten at lade den afløse af en samlet og endelig Tarifreform.

I Betragtning af den protektionistiske Bølge, som efter Krigen er skyllet hen over de fleste af Verdens Lande, kan denne Toldlov ikke komme som nogen egentlig Overraskelse, og det saa meget mindre, som den, saa vidt det kan ses, er baseret paa de samme told- og traktatpolitiske Principper, som var de ledende for det tyske Rige før Krigen. Naar den desuagtet har vakt saa megen Røre og Ængstelse her i Landet, har dette sin naturlige Forklaring i, at den genindfører den Beskyttelse, som det tyske Landbrug tidligere nød godt af, men som af nærliggende Grunde har været suspenderet under og efter Krigen. Da Hovedparten af vor Udførsel til Tyskland som bekendt bestaar i Landbrugsprodukter, berører denne Forandring i højeste Grad vore økonomiske Interesser paa det tyske Marked. Der er for saa vidt al Grund til at raabe Vagt i Gevær, men det skete bør efter min Mening ikke give Anledning til forhastede Domme og tilsyneladende mindre velovervejede Tilkendegivelser. Jeg sigter hermed til det ærede Medlem Hr. Vanggaards gentagne Udtalelser om, at den tyske Toldlov synes at have en stærk Brod rettet imod os. Landbrugsbeskyttelsens Genindførelse berører selvsagt ethvert Land, som deltager i Tysklands Forsyning med Landbrugsprodukter, og Danmark er jo ikke den største Leverandør paa dette Omraade, endside den eneste.

Regeringen har i det Omfang, hvor det har været muligt, fulgt denne Toldtarifs Tilbliven med vaagen Interesse. Da Tariffen blev en Kendsgerning, opstod Spørgsmaalet om dens Virkninger paa vor Handels-